

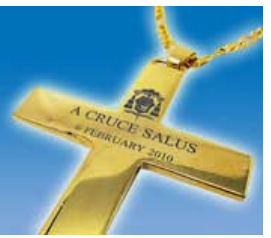
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 33 เทศกาลธรรมดาปี C

(วันที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รักบทอ่านทั้งสามบทที่เราเพิ่งได้รับฟังในวันนี้ล้วนพูดถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้าในวาระสุดท้ายหรือวันสิ้นพิภพ คำสอนนี้เป็นส่วนสำคัญของความเชื่อและความหวังของคริสตชน เราเชื่อว่าพระคริสตเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง และเราก็มีความหวังว่าเราจะมีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ อีกด้วยพระศาสนจักรยุคแรกตระหนักและให้ความสำคัญกับคำสอนนี้มาก ดังที่เราทราบจากบทอ่านที่สองในวันนี้ ชาวเมืองเระสะโลนิกาบางคนมั่นใจว่าการเสด็จกลับมาของพระคริสตเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว และสรุปเอาเองว่าเป็นการไร้ประโยชน์ที่จะทำงาน ทำไปก็แค่นั้น สูญเปล่า เพราะอีกไม่นานก็จะถึงวันสิ้นพิภพแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ก็จะจบสิ้นลง ด้วยเหตุนี้ บางคนในพวกเขาจึง “ดำเนินชีวิตอย่างเกียจคร้าน ไม่ทำงานเลย แต่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับธุระของผู้อื่น” (2 ทร 3:11) ในจดหมายถึงชาวเมืองเระสะโลนิกานักบุญเปาโลถือโอกาสพูดกับพวกเขาในเชิงตำหนิว่า “ถ้าผู้ใดไม่ยอมทำงาน ก็อย่ากิน” (2ทร3:10)

อันที่จริงแล้ว เราไม่รู้ว่เมื่อใดพระคริสตเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง พระคริสตเจ้าเองก็ไม่ได้ให้เครื่องหมายชัดเจนที่บ่งชี้ถึงเวลาของการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ เมื่อใดพระเยซูเจ้าจะเสด็จกลับมาไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่ความจริงที่ว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาเป็นข้อความเชื่อและเป็นบ่อเกิดแห่งความหวังของเรา จากเวลานี้ไปจนถึงวันที่พระเยซูเจ้าจะเสด็จกลับมาเพื่อทำให้โลกสมบูรณ์ เราจะต้องไม่อยู่เฉยๆ โดยไม่ทำอะไรเลยเหมือนชาวเระสะโลนิกาบางคน

คำสอนคาทอลิกเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองได้ถูกสรุปไว้ในสังฆธรรมนูญว่าด้วยเรื่องพระศาสนจักรในโลกปัจจุบัน ข้อที่ 39 ว่า “เราไม่รู้ว่เวลาสำหรับความครบบริบูรณ์ของโลกและของมนุษยชาติ ทั้งไม่รู้ว่สิ่งทั้งหมดจะถูกทำให้แปรสภาพไปอย่างไร เมื่อถูกทำลายรูปไปโดยบาปรูปทรงของโลกนี้จะสลายไป แต่เราได้รับการสอนว่าพระเจ้ากำลังเตรียมที่อยู่อาศัยใหม่และแผ่นดินใหม่ ที่ซึ่งจะมีความยุติธรรม และความสุขยินดีจะเป็นคำตอบและนำหน้าความปรารถนาสันติสุขซึ่งฟุ้งขึ้นในใจมนุษย์... การรอคอยแผ่นดินใหม่ต้องไม่ทำให้ความสนใจของเราในการพัฒนาโลกนี้อ่อนแอลง แต่เป็นตัวกระตุ้นในเรื่องนี้มากกว่า เพราะที่นี้ร่างกายแห่งครอบครัวมนุษยชาติใหม่เติบโตขึ้น ร่างกายซึ่งแม้แต่เวลานี้สามารถเป็นเงาของยุคใหม่”

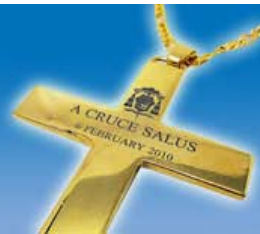
สิ่งที่สังฆกรรมญ์ต้องการบอกเรา สามารถเปรียบเทียบได้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับนักบินอวกาศของยาน Apollo XIII เมื่อ 43 ปีที่แล้ว กล่าวคือ เมื่อวันที่ 11 เมษายน 1970 Apollo XIII ได้ถูกส่งขึ้นสู่อวกาศโดยมีเป้าหมาย คือดวงจันทร์ แต่สองวันต่อมาถังออกซิเจนเกิดระเบิด ยานได้รับความเสียหาย พันธกิจที่จะไปลงบนดวงจันทร์จึงถูกยกเลิกกลางคัน และด้วยความช่วยเหลือและการนำทางของศูนย์ควบคุมบนพื้นโลก นักบินทั้งสามสามารถปรับแผนเพื่อเดินทางกลับมายังโลกอย่างปลอดภัย แม้ว่าพวกเขาไม่สามารถซ่อมยานอวกาศของพวกเขาได้อย่างสมบูรณ์ โดยทางจินตนาการและความขยันหมั่นเพียร พวกเขาพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะทำให้ยานของพวกเขาทำงานได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ พวกเขามีจุดมุ่งหมายไม่เพียงแค่นำยานกลับมายังโลกเท่านั้น แต่พวกเขาหวังว่าพวกเขาจะกลับลงมาอย่างปลอดภัยด้วย แม้ว่าโลกคือเป้าหมายของพวกเขา พวกเขามีงานมากมายที่ต้องทำในอวกาศนอกโลก ที่สำคัญ พวกเขาต้องเผื่อระวังไม่ยานของพวกเขาต้องเสียหายไปมากกว่านี้ ในที่สุดผลจากความพยายามและความหวังที่แน่วแน่ของพวกเขา วันที่ 17 เมษายน 1970 พวกเขาสามารถนำยานกลับมายังโลกที่มหาสมุทรแปซิฟิกได้อย่างปลอดภัย

โลกของเราไม่ต่างจากกับยาน Apollo XIII เท่าใดนักและประวัติศาสตร์ของเราก็เหมือนกับการเดินทางไปในอวกาศ การระเบิดที่เลวร้ายของบาปทำให้โลกของเราเกือบไม่เหลือชิ้นดี ด้วยความช่วยเหลือและการนำทางของพระคริสตเจ้า พระผู้กอบกู้ของเรา เรากำลังทำงานเพื่อให้โลกของเราสามารถใช้การได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เราไม่ได้เคลื่อนไปในอวกาศเพื่อไปยังดวงดาว อีกดวงหนึ่ง แต่เรากำลังเคลื่อนผ่าน ช่วงเวลาหนึ่งไปยังอีกช่วงเวลาหนึ่งที่ทุกสิ่งจะกลับมีสภาพดี ช่วงเวลานั้นก็คือการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้า แม้ว่าช่วงเวลานั้นคือเป้าหมายของเรา เราจะต้องไม่ทำให้เวลาของเราผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ มีงานมากมายที่เราต้องทำในโลกหรือยานอวกาศของเรา

แม้ว่าพระคริสตเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้โลกนี้สมบูรณ์ เป็นหน้าที่ของเราคริสตชนที่ต้องทำงานเวลานี้เพื่อซ่อมแซมโลกของเราให้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เราต้องเฝ้ารักษาไม่ให้นันเสียหายไปมากกว่านี้ เราสามารถทำสิ่งนี้ได้โดยขจัดมลภาวะเป็นพิษของบรรยากาศของโลก เฝ้ารักษาแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติ ทำให้สภาพการดำเนินชีวิตของมนุษย์ให้ดีขึ้น ที่สำคัญกว่านี้อีกคือ เราควรทำงานเพื่อขจัดมลพิษที่อยู่ในจิตใจของมนุษยชาติ ความเห็นแก่ตัว ความโลภ ความเกลียดชัง และอื่นๆ และที่สำคัญที่สุดคือ เราต้องเริ่มที่นี่และเวลานี้ เริ่มจากตัวเราก่อนและจึงค่อยๆ ขยายออกไปหาคนที่อยู่รอบข้างเราแน่นอนงานนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่อาศัยความช่วยเหลือและการนำทางของพระคริสตเจ้า เรามั่นใจว่าทุกอย่างจะดำเนินไปได้

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

พี่น้องที่รักมีหลายสิ่งหลายอย่างที่เรากำลังทำก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้า
ทุกครั้งที่เรามาร่วมพิธีมิสซา เราจะประกาศยืนยันความเชื่อของเราพร้อมกันว่า “พระคริสตเจ้าได้ทรง
สิ้นพระชนม์ พระคริสตเจ้าได้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ พระคริสตเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้ง
หนึ่ง” เราต้องมั่นใจในความจริงนี้ เพราะนี่แหละคือข้อความเชื่อและบ่อเกิดแห่งความหวังของเรา แต่เรา
ไม่สามารถนั่งอยู่เฉยๆ โดยไม่ทำอะไรจนกระทั่งพระคริสตเจ้าเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง เราต้องเตรียม
โลกภายนอกและจิตใจซึ่งเป็นโลกภายในของเราให้พร้อมมากและดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อเตรียมรับ
การเสด็จมาของพระองค์ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**